

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 79/2018-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] zastúpeného obchodnou spoločnosťou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s. r. o., Centrum 18/23, Považská Bystrica, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Róbert Fatura, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa „*čl. 46 a nasl.*“ Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5 Co 308/2017-165 z 11. októbra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. januára 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu

ochranu podľa „čl. 46 a nasl.“ Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 Co 308/2017-165 z 11. októbra 2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) vo veci žalobcu [REDAKOVANÉ] proti sťažovateľovi ako žalovanému rozhodol rozsudkom č. k. 6 C 196/2015-91 z 15. februára 2016, ktorým žalobu zamietol. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením č. k. 5 Co 169/2016-107 z 28. marca 2017, ktorým rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne okresný súd rozsudkom č. k. 6 C 196/2015-144 z 8. júna 2017 vyhovel žalobe žalobcu. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že okresný súd uvedený rozsudok odôvodnil takto:

„na odbernom mieste vo vlastníctve žalovaného došlo k neoprávnenému odberu plynu. V zmysle ust. § 82 ods.2 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike ma odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, povinnosť uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete skutočne vzniknutú škodu. Za odberateľa v zmysle uvedeného je potrebné považovať v zásade osobu, ktorá nakupuje plyn na účel vlastnej spotreby, ale ak takej niet, napríklad preto, že na odbernom mieste dochádza k odberu plynu a žiadna osoba nemá na dodávku plynu uzatvorenú zmluvu, teda žiadna osoba nie je kupujúcim plynu, je potrebné za odberateľa plynu, ktorý ma povinnosť k náhrade škody, podľa odvolacieho súdu považovať osobu, ktorá je vlastníkom odberného miesta. Vo svojej podstate ide o objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu, keď pre vznik zodpovednosti za škodu nie je podstatné, či je zodpovedný subjekt - odberateľ plynu /v zmysle uvedeného vlastníka nehnuteľnosti - odberného miesta/ vznik škody zaviniť alebo nie. Opačným výkladom ustanovení zákona o energetike by viedol k znemožneniu uplatnenia si práva na náhradu škody poškodeného, keď nemá k dispozícii žiadny zákonný spôsob, ako sa o totožnosti takejto osoby dozvedel. Aplikácia práva pri takomto výklade by potom znamenala porušenie ústavou garantovaného práva žalobcu na majetok.“

3. Proti uvedenému rozsudku okresného súdu sťažovateľ podal odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil, ako uviedol sťažovateľ, „s odôvodnením, že súd prvej inštancie vec správne zistil skutkový stav a správne ho právne posúdil“.

4. Sťažovateľ je toho názoru, že k porušeniu ním označených práv došlo z dôvodu, že krajský súd „sa stal normotvorcom a zaviedol de facto objektívnu zodpovednosť vlastníka nehnuteľnosti za neoprávnený odber plynu, pričom takáto zodpovednosť vlastníka nehnuteľnosti nevyplýva zo žiadnej právnej úpravy. Podľa nášho názoru je zrejmé, kto je zodpovedný za neoprávnený odber plynu a kto je povinný škodu žalobcovi nahradiť.“.

5. Sťažovateľ v sťažnosti citoval ustanovenia § 3 písm. c) bod 10 a § 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a uviedol, že z týchto ustanovení vyplýva nasledujúce:

„škodu za neoprávnený odber plynu je povinný nahradiť odberateľ a odberateľom je osoba, ktorá nakupuje plyn na účel vlastnej spotreby. Sťažovateľ predmetnú nehnuteľnosť neužíval, skutočného užívateľa nehnuteľnosti v období, kedy došlo k neoprávnenému odberu oznámil sťažovateľ žalobcovi ešte pred podaním žaloby. V priebehu dokazovania na súde prvej inštancie bolo jasne preukázané, kto predmetnú nehnuteľnosť užíval, preto sťažovateľ nemôže znášať náhradu škody, ktorá bola spôsobená žalobcovi neoprávneným odberom inou osobou, o ktorej žalobca vedel. Z vyššie uvedených dôvodov máme za to, že aj pri aplikácii zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, sťažovateľ nie je povinný znášať náhradu škody voči žalobcovi, keďže nekupoval plyn na účel vlastnej spotreby. Dokonca sťažovateľ ani nemusel vedieť, že niekto v objekte plyn odoberá a žalobca taktiež porušil svoju prevenčnú povinnosť predchádzať vzniku škody a mal urobiť opatrenia, aby znemožnil čierny odber plynu.“

6. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu upravenú v čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.10.2017 č.k. 5Co/308/2017-165 porušené bolo.

2. Ústavný súd zrušuje Rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 11.10.2017 č.k. 5Co/308/2017-165 a vracia mu vec na nové rozhodnutie.

3. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvale bytom Hliny [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] priznáva trovy konania a právneho zastúpenia v sume vo výške 390,50 Eur, a to za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava veci (153,50 € + 9,21 € + 20% DPH) a spísanie sťažnosti na Ústavný súd (153,50 € + 9,21 € + 20% DPH), ktoré je Krajský súd Trenčín povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa, spoločnosť JUDr. Róbert Fatura, advokát, s.r.o. na účet vedený v Tatra banke, a. s., č. ú. 261 784 8713/1100 (IBAN: SK60 1100 0000 0026 1784 8713) do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

10. Z odôvodnenia sťažnosti sťažovateľa predloženej ústavnému súdu síce vyplýva argumentácia a podstata odôvodnenia rozsudku okresného súdu č. k. 6 C 196/2015-144 z 8. júna 2017, ktorý bol potvrdený napadnutým rozsudkom krajského súdu, avšak vo vzťahu k uvedenému potvrdzujúcemu rozhodnutiu krajského súdu sťažovateľ v sťažnosti len uviedol, že krajský súd rozhodol s odôvodnením, „že súd prvej inštancie vec správne zistil skutkový stav a správne ho právne posúdil“. V sťažnosti sťažovateľ neuviedol prípadnú ďalšiu argumentáciu krajského súdu v napadnutom rozsudku, ale zároveň ani nevytkol jeho prípadnú zjavnú neodôvodnenosť či arbitrárnosť. Predostrel síce svoju argumentáciu, prečo by nemal znášať náhradu škody, ktorá bola spôsobená neoprávneným odberom plynu, avšak v odôvodnení sťažnosti neuviedol žiadne relevantné námietky ohľadom porušenia jeho základných práv a slobôd napadnutým rozsudkom krajského súdu.

11. Navyše, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že k sťažnosti nebola pripojená kópia napadnutého rozsudku krajského súdu, ktorým mali byť porušené základné práva sťažovateľa, tak, ako to ukladá § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, teda sťažnosť nespĺňa ani túto zákonom predpísanú náležitosť. Nepripojením kópie napadnutého rozsudku k sťažnosti ústavný súd nemohol preveriť argumentáciu krajského súdu v jeho odôvodnení a preskúmať jeho závery z hľadiska ich ústavnej udržateľnosti.

12. Podľa ústavného súdu má nedostatok odôvodnenia sťažnosti významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom.

Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nevyhnutnou podmienkou konania ústavného súdu o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je teda vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľa spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení jeho základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, prípadne inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci (orgánu štátnej správy, územnej alebo záujmovej samosprávy, súdu atď.). Vznesenie takýchto námietok podanie sťažovateľa neobsahuje.

13. Pre úplnosť ústavný súd tiež dodáva, že v sťažnosti sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu „*podľa čl. 46 a nasl.*“ ústavy. Uvedené základné právo však vyplýva z čl. 46 ods. 1 ústavy. Z toho je zrejماً nepresnosť označenia základného práva sťažovateľom.

14. Ústavný súd konštatuje, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je potom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Osobitne to platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom (III. ÚS 334/09).

15. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

16. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

17. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, zohľadniac aj to, že sťažovateľ je zastúpený advokátom, ústavný súd odmietol jeho sťažnosť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2018